

عنوان مقاله:

بررسی و تحلیل ژانر عرفانی در حدیقه سنایی با رویکردی به سبک عناصر خیال

محل انتشار:

کنگره بین المللی زبان و ادبیات (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 18

نویسندگان:

آزاده حسن نژادشیر محمد - گروه زبان و ادبیات فارسی، واحد رامهرمز، دانشگاه آزاد اسلامی، رامهرمز، ایران

مختار ابراهیمی - گروه زبان و ادبیات فارسی، واحد رامهرمز، دانشگاه آزاد اسلامی، رامهرمز، ایران

خلاصه مقاله:

سنایی آغازگر ادبیات عرفانی در شعر فارسی است. وی با سبک تازه‌ای که در ادبیات عرفانی فارسی بنا نهاد سبب خلق آثار مهمی در زبان فارسی شد که در آثار شاعرانی همچون عطار و مولانا ادامه یافت و به کمال رسید. سنایی با تصویرپردازی از اندیشه‌های ناب عرفانی و به کارگیری تمثیلهای کوتاه و بلند در حدیقه جریانی نو در صو خیال شعر فارسی ایجاد کرده است. در سبک تصویرپردازی سنایی تصویرهای حسی نمود بیشتری دارند و بدین گونه وی کوشیده است که بآهره مندی از تشبیه به ویژه تشبیه‌های حسی مفاهیم عرفانی را به مخاطب خود القا کند. سنایی در بهره مندی از استعاره نیز کوشیده است که در این بین استعاره مصرحه بیشترین کاربرد را داراست. به نظر می رسد که این دو مبحث سنایی در تصویر پردازیهای شاعران عارف پس از خود تاثیر گذار بوده است. آنچه در این نوشتار مورد بررسی و تحلیلی قرار می گیرد توجه به ژانر عرفانی با کمک عناصر خیالی در حدیقه سنایی است. نتیجه این نوشتار نشان میدهد که تمام عناصر شعری همچون زبان و تصویر و حس و عاطفه و موسیقی کلام در خدمت اندیشه صوفیانه‌ی او قرار گرفته است. بنابراین سنایی به عنوان شاعری جریان ساز در زمینه ادبیات عرفانی نامبردار مشهور است

کلمات کلیدی:

سنایی، عرفان، سبک، ژانر، عناصر خیالی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/581509>

